

Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Danes je Sirija izpustila pilota ZDA Roberta Goodmana — Posredovanje Jesse Jacksona uspelo

DAMASK, Si. — Najnovejša poročila, ki prihajajo danes zjutraj iz sirijskega glavnega mesta, potrjujejo, da je sirijska vlada izpustila ujetega pilota ameriških mornariških sil Roberta O. Goodmana. Goodman, katerega letalo je bilo sestreljeno nad Libanom pretekli mesec, je bil izročen črnske-mu predsedniškemu kandidatu Jesse Jacksonu v prostorih sirijskega zunanjega ministrstva. Jackson in Goodman sta takoj odšla v ameriško poslaništvo v Damasku.

Jackson je prišel v Sirijo z željo, da bi dosegel izpustitev Goodmana, ki je črnc. V izjavah pred odhodom iz ZDA je bil Jackson dejal, da se predsednik Ronald Reagan ni veliko zanimal za izpustitev Goodmana prav zaradi tega, da je Goodman črnc. Kritiki Jacksona pa pravijo, da je iskal predvsem publiciteto za svojo predsedniško kandidaturu. Reaganova administracija ni hotela sodelovati z Jacksonovim načrtom, Jackson pa je bil posebno jezen, ker Reagan ni hotel osebno govoriti z njim v zvezi s sicer privatnim obiskom v Sirijo.

Sirijci so vidno želeli, da bi prišel na obisk Jackson. Ko je Jackson nameraval odložiti obisk radi slabega obeta, da bi bil Goodman res izpuščen, so mu dali Sirijci vedeti, da morda obisk res ne bo ostal brez uspeha. Po prihodu v Damask je imel Jackson sestanke z različnimi sirijskimi voditelji, končno pa ključni sestanek s predsednikom Hafezom Assadom. Jackson in Assad sta bila skupaj dobrih 90 minut, po sestanku je pa Jackson dejal, da je optimističen.

Kot kaže, bo Goodman zapustil Sirijo danes ali jutri s posebnim ameriškim letalom.

Francija bo odpoklicala četrtno svojih vojakov, ki služijo v mirovni enoti v Libanonu — Tudi Angleži in Italijani?

BEJRUT, Libanon — Včeraj je francoska vlada sporočila, da bo do konca januarja odpoklicala iz Bejruta 482 svojih vojakov, kar je četrtnina celotnega moštva. Vojaki bodo še naprej služili v Libanonu in sicer z mirovno enoto Združenih narodov v južnem delu države. Predstavnik francoske vlade je zanikal, da je ta premestitev vojakov prvi korak k odpoklicu vseh francoskih vojakov iz Bejruta.

Dejstvo je, da so vlade vseh zahodnih držav, ki sodelujejo v bejrutski mirovni enoti, zelo nervozne radi vedno pogostejših napadov muslimanskih oboroženih skupin. Italijanski predsednik Sandro Pertini je že izrazil svoje mnenje, naj bi Italija odpoklicala domov vseh svojih 2200 vojakov, v Angliji so močni pritiski na Thatcherjevo vlado, naj se vrne domov 100-članska vojaška enota. Tudi v ZDA je mnenje v zveznem kongresu vedno hladnejša do navzočnosti ameriških marinov, v intervjuju za televizijo preteklo nedeljo so trije bivši načelniki CIA svetovali predsedniku Reaganu, naj odpokliče vseh 1800 ameriških vojakov, ker očitno ne prispevajo k miru v Bejrutu ali Libanonu.

V svojih javnih nastopih poudarja Reagan, da je nadaljnja navzočnost ameriških marinov v nacionalnem interesu ZDA. Znano pa je, da iščejo Reaganovi zunanjepolitični svetovalci načrt, po katerem bi lahko zapustili Bejrut ameriški vojaki v naslednjih mesecih. Politični analitiki menijo, da je v Reaganovem interesu, da so vojaki odpoklicani pred volitvami novembra letos.

Jugoslovanska vlada odredila nove omejitve radi gospodarskih težav

BEOGRAD, SFRJ — Začeni s 1. januarjem je jugoslovanska vlada podvzela nove ukrepe, ki bodo prizadeli predvsem tiste Jugoslovane, ki imajo v državi devizne hranilne vloge. Odslej se bodo te hranilne vloge obrestovale v dinarjih in ne več v devizah. Tisti jugoslovanski državljani, ki so zaposleni v tujini, a imajo devizne hranilne vloge v jugoslovanskih bankah, bodo še naprej dobivali obresti v devizah. Po najboljših podatkih imajo Jugoslovani v deviznih hranilnih vlogah v državi okoli 8 milijard dolarjev, menda pa imajo veliko več deviz vloženih v bankah izven SFRJ.

S 1. januarjem ne bodo smeli Jugoslovani, ki bivajo v SFRJ, imeti več hranilnih vlog v bankah v tujini, prav tako ne bodo smeli imeti kreditnih kartic ali najeti posojil v tujini. Beograjska *Politika*, ki je poročala o teh ukrepih, ni pojasnila, kako bo vlada te omejitve nadzorovala.

Jugoslavija še vedno dolguje zahodnim državam in bankam okoli 20 milijard dolarjev. V letu 1984 bo morala plačevati dobrih 5 milijard dolarjev glavnine in obresti. To breme naj bi bilo povod za najnovejše omejitvene ukrepe.

V gospodarskem oziru bo leto 1984 v ZDA zelo dobro — Inflacija pod kontrolo

WASHINGTON, D.C. — Trgovinsko tajništvo ZDA je zelo optimistično razpoloženo glede gospodarskih obetov za leto 1984, je dejal namestnik tajnika Clarence Brown v intervjuju z novinarji. Podatki, ki smo jih zbrali, kažejo, da bodo imele dobro leto skoraj vse industrijske panoge, je rekel Brown.

Najslabša stran sicer spodbudne slike bo tudi v l. 1984 ameriški izvoz. Dolar je tako močan v primerjavi z drugimi valutami, da ameriški izvozniki ne morejo konkurirati s tujimi podjetji. Prav zaradi močnega dolara so pa predmeti, uvoženi iz tujine, v mnogih panogah cenejši od domačih ameriških, je pojasnil Brown. Trgovinski primanjkljaj v l. 1983 je bil več kot 75 milijard dolarjev, letošnji primanjkljaj bo pa še večji.

Vojaški državni udar v Nigeriji strmoglavil civilno vlado — nov režim vodi gen. Mohammed Buhari

LONDON, V. Br. — Preteklo soboto je skupina vojaških častnikov strmoglavila civilno vlado v Nigeriji. Zarotnike je vodil generalpolkovnik Mohammed Buhari. Imenovan je bil 14-članski vrhovni vojaški svet. Dosedanji predsednik Nigerije Shehu Shagari je bil aretiran skupaj s člani njegove vlade. V svojih prvih izjavah po udaru poudarja gen. Buhari, da bo vodil kampanjo zoper korupcijo. Vojaki pritiskajo na trgovce, naj znižujejo cene osnovnih življenjskih potrebščin.

Politična smer novega režima ni jasna, ker gen. Buhari ni dobro znan. Nigerija, v kateri živi okoli 100 milijonov prebivalcev, je med drugim pomembna izvoznica nafte, v OPEC so že zaskrbljeni, da bodo težke gospodarske razmere v državi prisilile nove voditelje k znižanju cene nafte, kar v OPEC seveda ne želi.

V Nigeriji je zaposlenih veliko tujcev, med njimi okoli 20.000 Angležev in več kot 7000 Amerikancev. Kot kaže, niso v nevarnosti, Buharijev režim je menda že zatrl organizirano opozicijo.

Iz Clevelanda in okolice

Vabilo k molitvi—

Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ vabi svoje članstvo k skupni molitvi za umrlega člana Franca Štruklja, ki bo nocoj (torek) ob 7.15 uri v Zakrajškovem pogrebem zavodu na St. Clairju.

MZA vabi—

Misijonska Znamkarska Akcija vabi k litanijam in blagoslovu, ki bo v nedeljo, 8. januarja, ob 2. uri popoldne v cerkvi Marije Vnebovzete, potem pa na božični sestanek, ki bo v dvorani pod staro cerkvijo. Prijatelji misijonov ste iskreno vabljeni!

Sestanek in volitve—

V nedeljo, 8. januarja, ob pol 2h v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu ima Oltarno društvo pri Sv. Vidu sestanek, na katerem bodo volitve odbornic za l. 1984. Članice so naprošene, da se tega važnega sestanka udeležijo.

Novi grobovi

Franč Štrukelj

Umrli je Franč Štrukelj. Pogreb bo iz Zakrajškega pogrebnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. Drugih podatkov ob tem poročanju nimamo.

Frank J. Misich

V soboto, 31. decembra, je v Lake County Memorial West bolnišnici po dolgi bolezni umrl 58 let stari Frank J. Misich z 214 Shelton Blvd. v Eastlaku, rojen v Clevelandu, vdovec po l. 1982 umrli ženi Stelli, roj. Slokar, oče Garyja, Donald in Davida, brat Teda in Emme Plut, veteran druge svetovne vojne, avtomehanič po poklicu ter zaposlen pri Brink's Co., prej pa pri Towmotor, Arthur Pontiac in Milt Miller Pontiac, član ADZ št. 27 in SNPJ št. 158. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti jutri, v sredo, dopoldne ob 9.30 na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9. Družina bo hvaležna za darove v pokojnikov spomin American Cancer Society.

Victor Pozar

V nedeljo, 1. januarja, 1984 je nenadno v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. umrl 67 let stari Victor Pozar s 7556 Johnny Cake Ridge Road v Mentorju, rojen v Clevelandu, mož Olge, roj. Kobal, oče Arlene Toivonen in Vicky Kroh, 3-krat stari oče, brat Johna (Ore.), Ann Novak, Victorije Williams in Rudyja Kosaka (pok.), zaposlen pri TRW 44 let, vse do svoje upokojitve l. 1981, član ADZ št. 62, U.S.S., Kluba slovenskih upokojevcov na Waterloo Rd. in Odbora za kulturne

Raznašalca iščemo—

Raznašalca za Ameriško Domovino iščemo za ulice E. 173, 174, 175, 176, 177, 179, Grovewood, Brian, Nottingham, Creekview, Dillewood in Delavan. Ako se zanimate, pokličite našo pisarno na tel. 431-0628 ali pa se oglasite osebno.

Slovenska pisarna sporoča—

Prva pošiljka Družinskih pratik 1984 Mohorjeve družbe v Celovcu je bila razprodana že pred božičem. V tednu pred Novim letom smo prejeli še 50 izvodov pratik. Kdor želi naročiti, naj sporoči Slovenski pisarni, 6304 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103. Cena je \$2.50, plus en dolar za poštnino in odpravo. Ta teden bo tudi izdelan katalog knjig, ki jih ima Slovenska pisarna v zalogi. Kdor bi želel ta katalog, naj sporoči na gornji naslov.

»Pesmi in melodije iz lepe Slovenije«—

Vstopnice za banket ob 30-letnici slovenske radijske oddaje »Pesmi in melodije iz lepe Slovenije«, ki bo 15. januarja 1984 in ki ga prirejajo kulturna društva Fantje na vasi, Korotan, Kres in Lilija, so na razpolago, ako pokličete go. Zdenko Zakrajšek (732-8008) ali Nejčeta Slaka (881-1725).

VREME

Spremenljivo oblačno danes z najvišjo temperaturo okoli 37 F. Oblačno jutri z možnostjo nekaj dežja ali snega. Najvišja temperatura okoli 38 F. V četrtek oblačno in nekaj hladneje, z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura okoli 28 F.

izmenjave. Pokojnik je delal pri baru na koncertu ansambla Toneta Žagarja v SDD preteklo nedeljo, ko ga je zadela kap. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v četrtek, 5. januarja, dopoldne ob 10., v cerkev sv. Marije v Mentorju ob 11., nato na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo nocoj od 7. do 9. ter jutri, v sredo, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9. Darovi v pokojnikov spomin Slovenskemu domu za ostarele bodo s hvaležnostjo sprejeti.

Josephine Zalokar

V nedeljo, 1. januarja 1984, je v Euclid General bolnišnici umrla Josephine Zalokar, rojena Gorenc v Clevelandu l. 1913, vdova po pok. možu Henryju, mati Mary Ann Okicki, Bonnie Pandya, Henryja in Tonyja (pok.), 8-krat stara mati, sestra Augie Hochdorfer, Emily Massino ter že

(dalje na str. 4)

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 1 Tuesday, January 3, 1984

1984

Ob vsakem novem letu gledamo pred seboj v temo zavito prihodnost. Ničesar, kar ima priti v novem letu, ne vemo z zanesljivostjo in gotovostjo, ker se na tem svetu vse lahko hipoma spremeni tako v našem osebnem kakor tudi javnem življenju. Večidel moremo le ugibati; samo za gotove razvoje je mogoče iz preteklosti in sedanjosti kalkulirati za bodočnost, a tudi to so zgolj kalkulacije, ki utegnejo biti pravilne, lahko so pa — zaradi nepredvidenih sprememb — tudi popolnoma napačne. Te in podobne misli nas obhajajo, ko drug drugemu voščimo: Srečno novo leto.

Leto 1984 ima v primeri z drugimi leti prav izreden, poseben prizvok, poznan širom sveta. Pisatelj George Orwell je namreč pred 35 leti napisal vizionarni roman z naslovom »1984«, v katerem predvideva s svojo živo fantazijo veliko nesrečo, ki bo v tem letu prizadela svet, ker se bo polastil neomejenega vodstva na svetu vsemogočni »Big Brother«. Kombinacija ogromnega znanstvenega prodora brez spremljajoče duhovnosti v tehnologiji, ki človeštvu v občudovanju zapira sapo, in vedno odločnejše akcije širom sveta, ki jih uprizarja Big Brother, pomenijo rodovitno seme za rast in razvoj nove dobe v zgodovini, katera lahko pripelja človeštvo v začetek novodobnega, modernega suženjstva — materiji, ali — kar je še huje — v atomsko katastrofo.

Morda je Orwell kaj podobnega videval v svoji fantaziji, ko je pisal omenjeni roman. Po iznajdbi atomske bombe, ki je bila malo prej padla na Japonsko, in po začetkih mrzle vojne med totalitarizmom in svobodo je imel nekaj razloga za črnogledno vizijo, ki naj bi se izpolnila v letu 1984. Zakaj ravno 1984? Njegova prerokba je seveda vredna le toliko, kolikor ji kdo verjame.

Toda seme za tak razvoj je vsekakor vsejano. Ob premostranjanju svetovnopoličnega stanja se mora priznati, da je mednarodni položaj pod političnim in vojaškim vodstvom obeh velesil, Združenih držav in Sovjetske zveze, bolj napet in nevaren kot je bil kdaj koli od konca druge svetovne vojne in to radi ogromnega razvoja atomskega orožja. Nikdar še niso bile pretrgane vse vezi uradnih pogajanj za kontrolo orožja in armad obeh nuklearnih gigantov, nikdar krajevni spori, za katerimi stojita obe velesili, videti tako nerešljivi. Srednji vzhod in centralna Amerika sta bojni poljani, kjer se mrzla vojna med obema orjakoma spreminja v vročo.

Vendar je zanesljiva kontrola nuklearnega orožja in postopna razorožitev slej ko prej svetovni problem najvišje potence, ki razburja človeštvo in ga je morda imel v mislih tudi Orwell. V novo leto smo stopili ob velikih protestnih zborovanjih in demonstracijah zoper namestitvev ameriškega atomskega orožja v zahodni Evropi, ki v glavnem izvirajo iz takozvanih pacifističnih krogov v raznih prizadetih državah. Ali imajo tu glavno vlogo sovjetsko najeti agenti, je težko dognati, a je kar verjetno. Sklepati se da iz tega, da so protesti naperjeni skoraj izključno proti Ameriki, na pa proti Sovjetiji, ki ima doslej nakopičene stotine nuklearnega orožja na evropskem prostoru. Kar dobro zadene situacijo izrek: Vzhod ima misile, Zahod pa pacifiste.

Prognoza za novo leto je mrka. Če obe strani, ali vsaj eden ali drugi ne popusti, ne bomo nikamor prišli. Oboroževanje se bo nadaljevalo, morda celo v vsemirju (»star wars«), napetost bo rasla, z njo nevarnost atomske vojne. Pod tako perspektivo bo tudi rasel pritisk, znotraj in zunaj Združenih

(dalje na str. 4)

Mimogrede iz Milwaukeeja

MILWAUKEE, Wis. - Živimo in že dihamo zrak Novega leta 1984. Vsako novo leto je resnično novo in nikdar enako prejšnjemu. Že iz stare rimske zgodovine, vemo, da je bil mesec januar že od prve ure dneva, prvi dnevi meseca, prvi mesec v letu, imenovan v čast rimskega bogu Janu.

Na najstarejših rimskih kovancih je bil upodobljen Janus z dvema obrazoma, kar ni čudno, da še danes mnogo ljudi nosi po dvojne obrazov. Rimljani so bogu Janu pripisovali, da ima moč nad vsemi živimi silami v naravi; ureja razploditev, daje smer političnemu življenju in ima dar gledanja v preteklost in prihodnost.

Tudi Slovenci imamo mesec januar, imenujemo ga tudi prosinec, različna dobra in slaba mnenja. Slovenski vremenski preroki trdijo, da mora biti januar mrzel, če hočemo imeti kaj prida letino:

Če januarja drevje od mraza poka, jeseni s sadjem preobloženo stoka. Kadar prosinec odpira dežnike, žetve poletne ne bodo velike. Prosinec mil, Bog se usmil'. Če prosinca ni snega, ga pa mali traven da. Če prosinca zelo lisica laja, še huja zima nastaja. Če prosinca ne zmrzuje, ne sneži, rad sušec to nadomesti.

Naši reki trdijo tudi to: Če je prvo rojeno dete v župniji ženskega spola, bo župnik še tisto leto umrl. Če si dobil pri kakršnikoli igri, boš dobival celo leto. Če imaš na novo leto dolg, se ga ne iznebiš vse leto. Če si ta dan vesel, boš vesel vse leto. Kdor na novega leta zgodaj vstane, bo vse leto zgodaj vstajal. Če luči v cerkvi mirno in lepo goré, tedaj bo leto dobro; če pa plapolajo in slabo goré, bo leto slabo in viharo. Dete, katero je tepeno na novo leto, bo tepeno vse leto. Kdor na novo leto pade, umrje še isto leto.

Vabilo na slavnostni banket!

CLEVELAND, O. - Kot je gotovo že večini bralcev znano, je slovenska radijska oddaja »Pesmi in melodije iz naše lepe Slovenije« pretekli oktober praznovala 30-letnico svoje eksistence. Prav gotovo ste vsi brali o tem v članku, ki ga je pred par tedni napisal prof. Vinko Lipovec. V njem nam je na prav lep način opisal nastanek in delo, ki ga je ta slovenska oddaja vršila med nami tekom 30 let. V tem članku je bil odstavek, katerega bi radi citirali: »Dr. Milan Pavlovčič ter njegovi sodelavci, sedanji in nekdanji, zaslužijo za svoje vztrajno, požrtvovalno dolgoletno delo pri ohranjanju slovenstva in slovenske kulture med nami naše polno priznanje in zahvalo«. Tako piše pisec članka. Ravno zaradi tega ogromnega prizadevanja te slovenske oddaje, katere delo ne bomo mogli nikoli obseči v člankih, so društva Fantje na vasi, Korotan, Kres in Lilija sklenila, da prirede slavnostni banket, na katerem bi se vsi ja-

Ni novega leta brez voščil. Brez voščil ga tudi nikoli ni bilo. Novoletno voščilo nam vsem: Naj nam Bog nakloni v novem letu sreče, zdravja, srčnega miru in zadovoljstva. Vsem lep pozdrav!

* * *

Življenje je čudna stvar. Komaj se ga zavedaš in ga začneš uživati, že potrkata starost na vrata. Čas, mladost in veselje ti izpuhtita v trenutku, ko misliš, da si jih pridobil. Tako nekako sem premišljeval, ko sem pretekli mesec, 4. decembra 1983, dočakal in praznoval mojo prvo 75-letnico rojstva in življenja.

Žena Frances in nekateri prijatelji in znanci so mi ustvarili par prijetnih uric prijateljskega in prijetnega razpoloženja in presenečenja. Naj se tem potom prijateljsko zahvalim za vse voščilne kartice in lepa darila. Iskrena hvala za dobrohotne besede urednika A.D. Voščilno kartico s podpisom predsednika Ronalda Reagana in žene Nancy sem tudi prejel iz »Bele hiše«. Pri srčna hvala vsem!

Ko pa sem že omenil, je bila ta 75-letnica rojstva moja prva v življenju in tudi zadnja. V upanju, da mi bo Bog naklonil zdravega življenja in ženi tudi, še nadaljnjih pet let, da bom 80-letnico življenja praznoval obširneje in veseleje, saj pravijo, da v današnjem času življenje se prične šele pri osemdesetih letih! Bomo videli?

* * *

Smo v novem letu 1984. in šele v prvem mesecu januarju, toda življenje je že v polnem teku za življenjski obstanek in strastno pehanje za čim bolj komudno in razkošno življenje. To neusahljivo prihajanje novih let, leto za letom, človeka nikdar ne utruji v hrepenenju, da se čas nenehno spreminja, in z njim svet in človek.

vno lahko zahvalili tem delavcem in tej oddaji za ves trud in delo.

Slavnostni banket bo v nedeljo, 15. januarja 1984, ob 2. uri popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Slavnostnemu kosilu bo sledil kratek, pester program, nato pa bo ples, za katerega bodo igrali orkestri Veseli Slovenci, Jasmin in Alpski sekstet.

Vstopnice za to slavnost so po \$10 in jih lahko dobite, ako pokličete go. Zdenko Zakrajšek (732-8008) ali pa g. Nejčeta Slaka (881-1725).

Dragi rojaki! K temu lepemu jubileju vas prav lepo vabimo, da tako tudi na zunanji pokažemo naše priznanje in zahvalo, obenem pa podpremo delo in damo novega navdušenja dr. Milanu Pavlovčiču za njegovo delo in trud, ki ga vlagate v te oddaje. Torej na svidenje!

Prireditelji

Znano nam je, da se v vsakem letu dogajajo razne in čudovite stvari. Enkrat imamo sedem let debelih krav in večkrat tudi leta suhih krav. In v vseh teh dobrih in slabih letih, je človek gradil in podiral, užival življenje v vsem razkosju in doživljal nič koliko trpljenja, lakote in nizkotnega ponižanja. Najhujše zlo pa je bilo pri nas takrat, ko je brat moril brata. In človek je vzdržal.

Nekdo, rojak po krvi, me je vprašal, koliko je staro novo leto in z njim zemlja? Znano nam je, da je zemlja neznansko stara in vsako leto je starejša. Tudi človeštvo samo šteje že milijone let in da je vsakemu od nas po božjih postavah zapisano v knjigah dolgotrajnega življenja približno okrog tistih 75. let, katera mu je Bog v svoji previdnosti naklonil.

Za ženske, pred časom še nežni spol, jih je Bog v današnjem času počastil s tem, da jim je naklonil povprečno osem let daljšega življenja, kot ga imajo povprečno moški. Človek obojega spola - ima glavo in roke, da bi delal in živel v miru, pametno in srečno. Vidimo pa, da se dogaja ravno obratno. Ljudje ne morejo biti niti popolnoma dobri, niti popolnoma slabi. Naučeni smo, da postavljamo spomenike človeškemu razumu, namesto da bi postavljali spomenike »zdravi pameti«. Veliko ljudi ima razum, zelo malo pa zdrave pameti. Zato je ves ta »humbag« na svetu.

* * *

Letošnje leto 1984 je prestopno leto, zato ima mesec februar 29 dni. V vsakem prestopnem letu se vršijo v Ameriki zanimive in razburljive predsedniške volitve. Čeprav je do letošnjih volitev še dolgih 10 mesecev, se je demokratska stranka že odlično pripravila in organizirala za politično borbo proti republikanskemu kandidatu, po vsej verjetnosti sedanjemu predsedniku Ronaldu Reaganu.

Pojavilo se je osem demokratskih predsedniških kandidatov: bivši podpredsednik Walter Mondale, bivši astronaut, sen. John Glenn, zatem senatorji Alan Cranston iz Kalifornije, Gary Hart iz Colorada in Ernest Hollings z Južne Karoline, bivši senator iz Južne Dakote ter demokratski predsedniški kandidat l. 1972 zoper Richarda M. Nixona George McGovern, bivši guverner Floride Reuben Askew ter črnski in zelo glasni kandidat Jesse Jackson, iz Chicaga.

Jackson trdi, da se bori proti starim krivicam, da v ZDA črnci, ženske, manjšinske narodnostne skupine iz rasnih, šovinističnih ali verskih razlogov nikoli niso imeli možnosti, da bi zasedli pomembnejše politične položaje. Ker je to stara politična pesem, ki jo slišamo pred vsemi volitvami, in nikdar uspešna, je mnenje raznih političnih strokovnjakov, da kandidat Jackson to

(dalje na str. 3)

Beograd se bori proti slovenski narodni kulturi

FRANKFURT, ZRN - V Jugoslaviji se je pojavil nov narodni spor v zadevi sprejetja splošnega vsedravnega učnega programa za srednje šole in sicer predvsem za zgodovino in literaturo. Ta spor v glavnem zadeva Slovenijo, hkrati pa tudi avtonomno pokrajino Kosovo, kjer so v večini Albanci.

Obe ozemlji se odločno upirata uvedbi takih centralističnih učnih načrtov (programski jeder, kakor jih uradno imenujejo; op. ur. S.S.), ki bi srbsko-hrvaškemu pojmu in še posebej srbski kulturni dediščini prepustili na vseh srednjih šolah nadvlado v teh učnih snoveh.

Kosovo je po uporabi leta 1981 moralo zaradi srbskega pritiska zmanjšati pomen

važnih albanskih kulturnih in zgodovinskih dogodkov na minimum, zdaj pa zahteva primerno zastopstvo albanske kulture na osnovi vpisanega števila učencev in celo upoštevanje pisateljev iz Albanije, s čimer bi rado dokazalo, da »albanska kultura ni brez korenin«.

Republika Slovenija je svoj odpor postavila na odločno odklonilno stališče univerzitetnih profesorjev in na prav tako jasne izjave visokih političnih organov. Slovenci očividno slutijo v načrtovanih enotnostnih učnih načrtih za literaturo in pouk jezika poskus centralizma kot nasilstvo nad svojo narodno kulturo, ki bi tako ne bila več središče sedanjih učnih načrtov na slovenskih srednjih šolah.

Mimogrede iz Milwaukeeja

(Nadaljevanje z 2. str.)

pot nima izgleda do kakršnekoli zmage, lahko pa ogromno škoduje trenutno vodilnemu demokratskemu kandidatu Walterju Mondalu.

Ronald Reagan je edini kandidat na republikanski listi oziroma bo, ko bo uradno napovedal svojo ponovno kandidaturu. Ker se je v zadnjih mesecih gospodarski položaj v Ameriki vidno popravil in vse kaže, da se bo izboljšanje tudi v l. 1984 nadaljevalo, in ako ne bo prišlo v zunanji politiki do večje katastrofe v prihodnjem letu, bo Reagan brez dvoma z lahkoto zmagal ne le v republikanski stranki na strankini konvenciji — najbrž niti ne bo imel tekmeča —, ampak tudi na novembrskih volitvah. Njegov zunanjepolitični in gospodarski načrt deluje počasi, sigurno in uspešno. Zato predsednik Reagan zasluži vso našo podporo in velikega uspeha pri letošnjih predsedniških volitvah.

Prihajam do prepričanja, da me branje in gledanje televizije samo vznemirja medtem, ko mi nič ne koristi. Prepričan sem tudi, da človek, ki veliko govori, veliko laže — ali pa veliko zna. To vemo zato, ker je govoreči človek rabil besede, katere je povezal v stavke in tako povedal svoje misli, v katerih je pridobil veliko somišljenikov in tudi nasprotnikov.

O molku in molčečem človeku pa še izdaleč nimamo jasnega odgovora, vse dokler ne odpre usta. Pregovor pravi, če človek molči, vsem odgovori ali pa vsem pritrjuje. Pravijo tudi, da je molčeči človek lahko modrijan ali pa popolnoma duševna reva in copata.

Danes vemo, da so nekateri govorniki in govoreči ljudje postali v svojem govorjenju pravcati umetniki, seveda so med njimi pošteni in razumni ljudje, kot so lahko ljudje brez prepričanja, ljudje z dvojnimi obrazi, ki se sprenevedajo kakor jim koristi. Molčeči ljudje molče baje zato, da ne bi klen-

kali neumnosti, zato trdijo, da je molk zlato ali podobno. Mnogo jih molči, da bi v očeh drugih ostali pametnjaki.

Umetnost molka je bila včasih last naših prednikov, toda takrat so vsi molčali, danes pa samo nekateri. Molčati se da v vseh priložnostih, v vseh jezikih, tudi v našem. Življenjska pot in resničnost je pokazala, da so molčeči ljudje v veliki večini zelo kratkega spomina, nejasni in neodločni, ter niso vredni nikakršnega zaupanja. Molk je lahko včasih krutejša od vseh laži.

Pred 90 leti se je rodil največji slovenski modernistični skladatelj Slavko Osterc. Umrl je leta 1941. Osterc je bil zagrižen častilec atonalne glasbe in ni maral niti slišati naših narodnih, melodičnih pesmi. Pokojni organist in pevovodja Ernest Majhenič je bil njegov učenec.

Ko je nekoč Osterc sedel v gostilni »Pri Korčonu«, so fantje pri sosednji mizi zapeli več narodnih pesmi. Malce višen Osterc se je razburil in zavpil: Nehajte, že spet te trapa-rije! Mladi pevci so bili užaljeni in brž se je začel prepir in vpitje med fanti in Ostercem. Bi ga tudi nabunkali, če ne bi iz kota gostilne stopil starejši Ljubljčan, ki je poznal Osterca in pomirljivo dejal užaljenim pevcem: »Nikarte, nikar se ne jezite na gospoda, saj ni kriv, če nima posluha!«

Pred stotimi leti se je rodil veliki slovenski gledališki igralec, režiser in dramatik Ignacij Borštnik. Nekoč se je razgovarjal z režiserjem podeželskega odra in se mu pohvalil. Ko smo pri nas igrali »Hamleta«, smo vsi dobili odlikovanje za našo realistično igro, je dejal. Naši igralci se pa še bolj uživajo v svoje vloge, je razlagal vaški kulturnik. Ko smo pri nas igrali Schillerjeve »Razbojnike«, so vsi igralci še osem dni po predstavi — kradli.

A.G.

Priznani slovenski zgodovinar Bogo Grafenauer je v nekem razgovoru dejal, da so bile v stari Jugoslaviji razmere za Slovence bolj ugodne. Takrat je v Sloveniji 75 odstotkov pouka o južnoslovanski literaturi pripadalo slovenski literaturi. Danes je razmerje 50%:50% in po novih načrtih naj bi pouk srbsko-hrvaške literature odločno prevladal. Pomisliti je treba, da Slovenci žive tudi pod Avstrijo in Italijo; a po teh novih načrtih bodo deli slovenskega naroda še bolj odrezani od svojega jezikovnega in literarnega debela.

Grafenauer je poizkus, potisniti v kot po administrativni poti slovensko narodno kulturo celo v lastni republiki, označil za »bizantinstvo«. Je sicer morda želeli, da bi v vsej Jugoslaviji uvedli enotne učne načrte, da bi bili vsi lahko pripuščeni k univerzitetnemu študiju; toda enotni načrti ne zahtevajo enotne vsebine, posebno ne na jezikovno-literarnem področju. Iz drugih izjav je moč razbrati, da bi Slovenija kot majhen narod s svojo lastno literaturo laže prodrila v svetovno literaturo, kakor če bi bila obremenjena s provincializmi iz drugih delov Jugoslavije.

Beograjske izjave, tako v osrednjem časopisu kakor v tipičnih srbskih krogih, so delno polne sovražnih izpadov proti Slovincem in na njih zadržanje v tej novi jugoslovanski kulturni vojni. Slovincem ne očitajo samo, da zavirajo sprejetje enotnih navodil, ampak tudi, da so izbrali pot v nacionalno osamljenost, njihov »defenzivni nacionalizem« je zdaj postal ofenziven. Sodeč po nekaterih izjavah že celo prikazujejo Slovence kot avtonomiste in separatiste, ki pozabljajo, da spadajo tudi oni k Jugoslaviji.

Kot opazovalcu mi je težko zaznati, čemu so nekateri centralistični krogi v Beogradu odprli fronto proti Slovincem in to pri vsej že precej zapletenih narodnih sporih v državi. Slovincem v Beogradu dopovedujejo, da so pristojne hrvaške oblasti že sprejele nova programska jedra. Kolikor je bilo mogoče ugotoviti, so v teh novih učnih navodilih bistvene posebnosti Hrvaške potegnile precej kratek konec. Toda zagrebško vodstvo noče v to preveč dregati, kakor tudi ne na drugih področjih. To stališče pa Slovence ni omajalo, nasprotno, celo utrdilo je njih opozicijo. Trenutno je Slovincem uspelo, da so nadaljnje debate glede sprejetja novih učnih načrtov blokirali.

Frankfurter Allgemeine Zeitung, 28. 10. 1983

(Po Svobodni Sloveniji, 1. dec. 1983)

Najbolj potrebno se je naučiti ne pozabljati.

ANTISTEN

V abstraktni ljubezni do človeštva ljubiš skoraj zmeraj sam sebe.

F. M. DOSTOJEVSKI

Enostranska razorožitev — izziv za napadalca

GORICA, It. - Vedno bolj očitno postaja, da je glavni vzrok za oboroževalno tekmo med velesilami, zlasti med ZDA in Sovjetsko zvezo nezaupanje. Papež Janez Pavel II. je to že nekajkrat čisto jasno povedal. Kaj storiti, da se razbije to nezaupanje, pa je zelo zapleteno vprašanje.

Severnoameriški škofje, na čelu s kardinalom Bernardinom, nadškofom iz Chicaga, menijo, da je razorožitev nekaj nujnega. »Preprečitev jedrske vojne je moralna in politična naloga našega časa,« meni omenjeni kardinal. »Vse druge naloge so v primerjavi s to postranskega pomena.«

Približno enako miselnost predstavljajo množična mirovna gibanja v Ameriki in Zahodni Evropi. Vendar so neprepričljiva, kajti v veliki večini nasprotujejo le nameščanju ameriških raket na evropskem Zahodu, o raketni in drugi atomski orožarni Varšavskega pakta pa previdno molčijo in se sprenevedajo, da so sovjetske jedrske konice že štiri leta uperjene na Zahod. Zato nismo daleč od resnice, če v zahodnih mirovnih gibanjih slutimo soudeležbo Sovjetske zveze. Zanimivo je tudi dejstvo, da v Vzhodni Evropi teh gibanj ni, če pa so, so le zoper ZDA in države NATO pakta.

Prav zato so se zadnje čase zahodnoevropski škofje v Veliki Britaniji, ZR Nemčiji in Franciji ogradili od teh mirovnih gibanj in posredno tudi od stališč severnoameriških škofov. Tako je kardinal Höfner, ko je ocenil pastirsko pismo ameriških škofov, dejal: »Tista mirovna gibanja, ki se zavzemajo za enostransko razorožitev, nikakor ne morejo računati z našo podporo.«

Na rednem letošnjem jesenskem zasedanju v Lurdu so tudi francoski škofje objavili svoje poglede o miru in razoroževanju. Zanimivo je, da se njihova stališča močno razlikujejo od stališč ameriških škofov. Francoski škofje so namreč izjavili, da je jedrsko oboroževanje upravičeno, če gre za obrambo. Ker so do sedaj Cerkve po evropskem Zahodu (razen zahodnonemških) pogosto z očitno naklonjenostjo podpirale mirovna gibanja, je zadnja izjava francoskih škofov v javnosti povzročila nemajhno presenečenje. V bistvu so ti škofje izrazili svoje soglasje z izjavo predsednika Mitteranda, kateri je po ideologiji socialist in ki je nedavno dejal med obiskom v Belgiji: »Mirovna gibanja so na Zahodu, rakete pa na Vzhodu.«

Seveda so istočasno francoski škofje odločno zavrnilo vojno, toda z dostavkom, da zavračajo tudi napadalnega nasprotnika. »Zato države,« pravijo škofje, »lahko zakonito pripravljajo obrambo, da bi tako vzele pogum napadalcu, pa čeprav bi šlo za nasprotno

jedrsko grožnjo, kajti grožnja še ne pomeni uporabe orožja.« In ko je tiskovni glasnik francoske škofovske konference pojasnjeval izjavo, je dejal med drugimi: »Res plešemo nad prepadom. Hudo je to, a mi lahko izbiramo le med uničenjem in predajo, med smrtjo in gulagom« (kazenski taborišči).

Prav v tem pa je človeško dostojanstvo. Kdor se odpove svobodi na račun strahu pred nasprotnikom, ki grozi z orožjem, je neznačajnejš. In prav taki so tisti, ki v ZR Nemčiji med mirovnimi pohodi vzklikajo: »Lieber rot als tot«, t. j. rajši rdeč kot mrtev. Zanje več velja suženjstvo pod rdečim bičem kot žrtvovanje življenja v obrambi svobode.

Razlika med stališči severnoameriških in zahodnoevropskih škofov je torej očitna. Američani se boje jedrskih raket, ker bi utegnile pasti tudi nanje, zato bolj ali manj zavestno izbirajo neatomske vojne, seveda daleč proč od svojega ozemlja. Evropa se boji vsake vojne, ne samo jedrske, ampak tudi klasične, pa ne samo zato, ker jo lahko enako učinkovito uniči, ampak predvsem zato, ker jo lahko oropa svobode ter jo porine v suženjstvo, ki ga pripravlja Moskva vsemu svetu.

Kat. glas

Govoreča kamera

Med izdelovalci amaterskih maloformatnih fotografskih kamer divja hud boj za kupce, katerih pozornost poskušajo pritegniti z najrazličnejšimi izboljšavami, potrebnimi ali tudi nepotrebnimi. S silovitim razvojem mikroelektronike se je domiselnim načrtovalcem razprla pestra pahljača možnosti. Ta tržišču je že nekaj sto modelov fotoaparátov, ki imajo vse, od osvetlitvene avtomatike do samodejnega vlaganja filma in ostrenja. Izdelovalec kamer Minolta Camera iz Osake, Japonska, pa je šel korak naprej. Pri Minolti so izdelali prvo govorečo fotografsko kamero.

Novi model AF — Sv ima poleg običajnih elektronskih naprav vgrajeno tudi napravo, ki ustvarja sintetični glas. Kamera pove fotografu nekaj opozoril, kot »Vloži film«, kadar amater vneto pritiska na sprožilec brez filma v kameri, ali »Pretemno, uporabi fleš!«, kadar svetlobne celice zmerijo premalo svetlobe za varno osvetlitev, ali »Preveri razdaljo!«, kadar fotograf slabo nastavi ostrino.

Če je čvekava kamera fotografu odveč, ji lahko odvzame glas in jo uporablja kot navadno elektronsko kamero. Novi Minoltin fotoaparat zaenkrat govori v angleščini, nemščini, francoščini in japonščini.

Rojakil Priporočajte Ameriško Domovino svojim slovenskim prijateljem in znancem!

Ob knjižnem daru Družbe sv. Mohorja v Celovcu za leto 1984

CLEVELAND, O. - Teden dni pred božičem nekako sem prejel po pošti knjižni dar Družbe sv. Mohorja za l. 1984. Nad 50 let že dobivam mohorjevke. Ves ta čas jih z veseljem jemljem v roke. Knjigo, dobro in vsebinsko lepo, ljubim že od svojih mladih let. Še v ljudsko šolo nisem hodil, pa sem bil že odkril v podstrešju pod slamnato streho v veliki, stari skrinji veliko kopico starih mohorskih knjig. Že kot otrok, ko še brati nisem znal, sem imel rad knjige, pa naj je bila ta s slikami ali pa brez njih. Takrat sem samo listal po njih; nikoli pa nobene trgal.

Ko sem že odrasel, sem nekoč vprašal svojega očeta, kako to, da je mohorjevke tako skrbno spravljali in varovali, pa mi je odgovoril: »Za vas otroke sem jih spravljali. Naša hiša je bila nanje naročena malone že od njenega samega začetka. Spravljali sem in jih varoval, da jih boste vi brali, ko odrastete!« Še danes sem mu hvaležen za to, čeprav je že davno v grobu.

Vseh otrok nas je bilo v naši družini osem: štirje fantje in štiri dekleta. In vsi smo jih radi, celo dostikrat preradi, brali. Velikokrat se je zgodilo, da je naš oče ponoči vstal in nam prišel ugasnit luč, da ne bi še naprej brali, ter nas napodil spat, da bi drugi dan lahko

vstali. Po knjige pa smo hodili v staro skrinjo na podstrešju, kjer so bile skoro izključno same stare mohorske knjige. Od vseh nas osmih otrok sem danes samo le še jaz živ, medtem ko so mi že vsi drugi pomrli. Sicer sem pa že tudi sam prav blizu pred pragom svoje 90. rojstnega dne.

Pobudo za ustanovitev »društva za izdajanje dobrih slovenskih knjig« je dal v začetku l. 1851 naš današnji slovenski svetniški kandidat, škof Anton Martin Slomšek. Ta je namreč predobro vedel, česa je najbolj potreboval v tistem času zlasti naš preprosti človek, prav posebej pa še njegova mladina, v svoj dušni kakor tudi telesni prid.

Novo Slomškovo »društvo je stopilo v življenje in začelo delovati« l. 1852. Prvi »vodja« novega društva je postal Andrej Einspieler, znani takratni koroški politik in publicist in organizator. Ta je prav tisto leto postal katehet in učitelj slovenščine na celovski realci. Zelo je zanimivo, kako je bil sestavljen društveni odbor. Slomšek je bil zelo globoko razgleden: Vse tiste škofije, v katerih je bilo vključenih večje ali manjše število Slovencev, so imele v odboru po dva zastopnika. Te škofije pa so bile: Celovec, Gorica, Št. An-

draž-Maribor, Ljubljana, Gradec in Trst.

In še nekaj drugega dobro premišljenega se je bilo takrat v kratkem zgodilo. Poleti leta 1859 se je novo »Društvo sv. Mohora« preosnovalo v cerkveno bratovščino »Družbo sv. Mohorja v Celovcu«. Dalje: »Dne 5. julija 1860 pa je takratni celovski škof in dober Slomškov prijatelj dr. Valentin Wiener izdal posebno pastirsko pismo, v katerem je škofljanom sporočil, da je papež Pij IX. ustanovil v krški škofiji cerkveno bratovščino Družbo sv. Mohorja ter ji podelil bogate odpustke«. (Prihodnjič dalje.)

Janez, stari Mohorjan

Novi grobovi

(nadaljevanje s 1. str.)

pok. Mary in Julie, članica društva Clairwoods ADZ več kot 50 let in članica Kluba slovenskih upokojencev. Pogreb bo iz Zak-Cosic pogrebnega zavoda, 28890 Chardon Rd. jutri, v sredo, v cerkev sv. Janeza Vianneyja dopoldne ob 10. in od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, od 2. do 9. zvečer. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin American Cancer Society.

Mary Snable

V nedeljo, 1. januarja 1984, je v St. Vincent Charity bolnišnici po kratki bolezni umrla Mary Snable, rojena Perhavec v vasi Lokev, Slovenija, biva joča mnoga leta v senklerski naselbini, vdova po pok. možu Johnu, mati Stanleyja in Rudyja, 5-krat stara mati, 5-krat prastara mati. Pogreb bo iz Zak-Cosic pogrebnega zavoda, 28890 Chardon Rd., jutri, v sredo, v cerkev sv. Vida ob 11. in nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes od 2. do 5. pop. in od 7. do 9. zvečer.

Rose Baskovic

V nedeljo, 25. decembra, je umrla 88 let stara Rose Baskovic, roj. Piltaver (p.d. Petrova) v Krški vasi, Slovenija, 14. avgusta 1895, od koder je prišla v ZDA januarja 1921. leta, vdova po pok. možu Josephu (u. 6. aprila 1967), mati Josepha (drugega gl. podpreds. KSKJ), Elizabeth Novak ter že pok. Vincenta in Josephine, stara mati Janice Chase, Vincenta (pok.), Donne in Johna Novaka, 2-krat prastara mati, teta, tašča Johna Novaka in Jean, sestra Anne Madronich (Beamsville, Kanada) ter v Jug. že pok. Janeza, Jožeta, Martina, Alojza, Franceta, Antona, Neže in Marije, članica KSKJ št. 25, ADZ št. 2, SZZ št. 25, Oltarnega društva fare sv. Vida ter Marijine Legije, naročena na A.D. vse od l. 1924. Pogreb je bil iz Zak pogrebnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. v četrtek, 29. decembra, v cerkev sv. Vida in od tam na Kalvarijo.

Frances Mosnik

V soboto, 24. decembra, je v Lake County Memorial West bolnišnici po dolgi bolezni

umrla 83 let stara Frances Mosnik s 1490 E. 337 ceste v Eastlaku, rojena Gregorčič v Prigorici, Slovenija, od koder je prišla v Cleveland l. 1920, žena Johna, mati Mollie Vadnal in Dorothy Kerezsi, 9-krat stara mati, 11-krat prastara mati, sestra Mary Abram, Angele Turk (Jug.) in Jacka, članica Oltarnega in rožnenskega društva pri Sv. Vidu, Podr. št. 25 SZZ in ADZ št. 2. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v petek, 30. decembra, v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Vernih duš.

Ann K. Stekar

V ponedeljek, 26. decembra, je na svojem domu na 341 E. 272. cesti v Euclidu po kratki bolezni umrla 71 let stara Ann K. Stekar, rojena Korosec v Clevelandu, vdova po l. 1980 umrlem možu Danielu, sestra Johna ter že pok. Josepha in Edwarda, teta Shirley Gray ter Williama, Jamesa in Betty Korosec, zaposlena pri Gould Corp. 38 let, vse do svoje upokojitve l. 1978, članica ADZ št. 5, SZZ št. 50, Kluba slov. upokojencev na Waterloo Rd., upokojenskega kluba in ženskega odseka pri cerkvi sv. Viljema ter upokojenskega kluba pri cerkvi sv. Roberta. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v četrtek, 29. decembra, v cerkev sv. Viljema in od tam na Kalvarijo.

Ursula J. Vovko

V četrtek, 23. decembra, je na posledicah srčne kapi v University bolnišnici umrla 60 let stara Ursula J. Vovko s 725 E. 263. ceste v Euclidu, rojena Rakar v Clevelandu, žena Franka, mati Marie Perrotti, Janet Spock in Franka (Nicka) (Kalif.), 5-krat stara mati, sestra Georgea, Josephine Sczurek, Agnes Krivacic, Edwarda (pok.), Josepha, Alice Arch in Ann Nekic, zaposlena kot snazilka pri Erie Services, Inc. 17 let, članica Fairport Harbor slovenskega kluba in Maccabees. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v sredo, 28. decembra, v cerkev sv. Viljema in od tam na pokopališče Vernih duš.

Ann M. Gardner

V soboto, 24. decembra, je nenadno v Euclid General bolnišnici umrla 69 let stara Ann M. Gardner, žena Charlesa C., mati Charlesa C. ml. (zdravnika v službi letalskih sil ZDA v Daytonu, O.) in Mrs. Dennis (Cheryl A.) Osting, tašča Marthe in Dennisa, 4-krat stara mati, sestra Josepha, Raymonda ter že pok. Marie Super, Julie Marolt, Sophie Pucel in Albine Fuglewicz, zaposlena pred leti kot natakara pri Higbee's, članica Društva Spartans SNPJ. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 17010 Lake Shore Blvd. v četrtek, 29. decembra, v cerkev sv. Vida in od tam na Kalvarijo.

Mary Zalatel (Zaletel)

V četrtek, 29. decembra, dopoldne je v Wickliffe Country Place umrla 84 let stara Mary

Zalatel (Zaletel), rojena Bradac, vdova po pok. možu Johnu, mati Mrs. Anthony (Agnes) Delzoppo, Henryja J. Saletela ter že pok. Alberta, Jamesa in Edmunda R., 16-krat stara mati, 13-krat prastara mati. Pokojničinovi starši ter vsi bratje in sestre so že pok. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Ave. v četrtek, 31. decembra, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

John F. Fink

V torek, 27. decembra, pozno zvečer je v St. Vincent Charity bolnišnici umrl 69 let stari John F. Fink, mož Vide C., roj. Gulich, oče Rev. Johna F. (Hollywood, Fla.), Davida P., Lt. Thomasa E. (pripadnik mornariških sil ZDA, sedaj bivajoč v Orlandu, Fla.), tast Constance in Denise, 5-krat stari oče, brat Mary Andolsek, Angele Virant, Frances Taft, Rose Sinkovic in Albine Sajovic (pok.), sin Johna F. in Albine, roj. Budan, Fink (oba že pok.), zaposlen pri Eaton Axle Corp. 32 let, vse do svoje upokojitve, član ADZ št. 6 in Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb je bil iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek, 30. decembra, v cerkev sv. Kristine in od tam na pokopališče Vernih duš.

Albina Adamich

V sredo, 28. decembra, je v Euclid General bolnišnici po dolgi bolezni umrla 62 let stara Albina Adamich z 21350 Arbor Ave., rojena v Clevelandu, žena Alberta, mati Geraldine Laufer (Atlanta, Ga.), stara mati Lawrencea in Vincenta, sestra Dorothy Rhodes in Franka Sechnicka, polsestra Josepha Kakal, zaposlena pri IRS delni čas, članica ADZ društva Modern Crusaders. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152. cesti v soboto, 31. decembra, v cerkev sv. Kristine in od tam na Kalvarijo.

Angela Lorber

V torek, 27. decembra, zvečer je v Slovenskem domu za ostarele na Neff Rd. po dolgi bolezni umrla 85 let stara Angela Lorber, rojena v Polzeli pri Celju, Slovenija, v Cleveland je prišla l. 1950 in več let živela na E. 157. cesti, vdova po pok. možu Franku, mati Franka ml., članica KSKJ št. 169. Pogreb je bil v oskrbi Želetovega pogrebnega zavoda v petek, 30. decembra, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

Stanley Chatt

V torek, 27. decembra, je v Mt. Sinai bolnišnici umrl 80 let stari Stanley Chatt z 6930 Hecker Ave., rojen v Denori, Pa., od koder je prišel v Cleveland l. 1918, mož Rose, roj. Yenoski, brat Mary Brandon, Ann Hunt in že pok. Johna, zaposlen kot varnostnik pri Industrial Security 8 let. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v petek, 30. decembra.

1984

(nadaljevanje z 2. str.)

držav, na ameriškega predsednika, naj nekaj ukrene. Kaj ukreniti pa bo težko brez hudih političnih posledic, če pa nič ne ukrene, utegne zgubiti volitve. Ronald Reagan ni v lahkem položaju, in lepo in prav bi bilo, če bi javna občila to dejstvo upoštevala. Kako se bodo svetovno politične razmere razvijale, je zaenkrat v popolni temi. S tem pa ni rečeno, da imajo strahotne Orwellove napovedi v romanu »1984« kakšna zrna resnice v sebi. Po vsej verjetnosti so iz pisateljske kalkulacije morebitnega razvoja dozorel plod razbolele domišljije.

Nekaj drugega je stvarno stanje na Srednjem vzhodu. Tu gre že za pravo vojskovanje brez vojne napovedi. Izraelu, ki odklanja nevtralne čete Združenih narodov za vzdrževanje miru v Libanonu, je uspelo pregovoriti Ameriko, naj njeni marini prevzemajo to nalogo. Amerika, ki je zaradi videza večnarodne nevtralnosti, potegnila za seboj Francijo, Italijo in Anglijo, v tamkajšnjem sporu še daleč ni nevtralna, marveč aktiven partner Izraela. V tem dejstvu je tragika na videz nerešljivega položaja v Libanonu. Amerika ni imela vojaško tam prav ničesar iskati. Ko bo ta resnica popolnoma prekrasila ameriško javno mnenje in kongres, bo postal umik ameriških čet in bojnih ladij (z njimi pa tudi ostalih treh) neizbežen. Če se sme kaj »prerokovati«, bi dejal, da se bo to zgodilo v končnem stadiju volilne kampanje. Kako bo to vplivalo na bodoči razvoj, je težko reči, a lahko se zapiše, da bo moral Izrael marsikatero svojih ambicij v Libanonu in drugod črtati in pozabiti. Če bi do tega ne prišlo, bi sedanja tako lepo zasnovana »strateška kooperacija« v izvajanju izraelovih in ameriških vojaških operacij v Libanonu nujno vodila v pravo, »vročo« vojno, z nepreglednimi posledicami.

V srednji Ameriki je položaj drugačen, vendar tak, da ga bo zelo težko pametno rešiti. K sreči ima Amerika tam samo vojaške svetovalce, na pa marinov. Zdi se, da je prevladalo prepričanje, da puška, bomba in bojna ladja ne bodo uredile zmešanih razmer, v katerih Kuba igra svojo vlogo. Te države je treba zasuti — ne z orožjem — ampak z denarjem, ki naj z ameriškim sodelovanjem uredi gospodarske in socialne razmere, obenem pa delno zadosti za stoletno izkoriščanje od strani ameriškega businessa. Izgleda, da je teh misli tudi Henry Kissinger, ki ne velja za najbolj prismojenega državnika na svetu.

V primeru, da se bodo vsaj delno zadovoljivo reševali zgoraj naštetih trije mednarodni spori v novem letu, bomo ob koncu leta upravičeno lahko zelo zadovoljni.

L. P.

Kanadska Domovina

Iz slovenskega Toronta

NOVOLETNA VOŠČILA

Naj porabim to priliko, da se zahvalim za vsa božična in novoletna voščila, ki sem jih prejel, pa sem jih pri pošiljanju božičnih kart morda izpuštil, zgrešil. Vsem Bog plačaj za spomin, za toplo misel in za dobre želje v dneh, ko nam je še posebno lepo pri srcu.

Ker živimo v nevarnih časih, je še posebno važno, da si za leto, ki je že tu — 1984 — ne samo želimo vsega dobrega, ampak, da nas tudi spremlja **novoletni sklep**, da bomo v tem letu drug drugemu brat, drug drugemu v pomoč. Če bomo to, bodo tega **novoletnega sklepa** deležne tudi naše slovenske ustanove, društva, organizacije, klubi, časopisje... in po njih vsa slovenska skupnost. Tako bomo ostali močni in bo te moče deležen posameznik in tudi narod v Sloveniji; ta, kakor vedo poročila, gre še posebno težkim preizkušnjam nasproti. V oporo mu bo, če bo zvedel, da so sestre in bratje po svetu močni v opori drug drugemu, močni v narodni za-

vesti, močni v ohranjanju slovenstva, močni v slovenski besedi, močni v veri očetov, močni v trmi, da vztrajajo kot Slovenci tudi sredi morja tujstva.

Naš **novoletni sklep** naj na tem mestu posebno velja *Ameriški Domovini*. Biti dober do nje pomeni: berem jo, naročim jo, naročnika ji pridobim, pišem ji, v tiskovni sklad darujem, novice iz svojega kraja ji poročam, svetujem ji, kako bi postala boljša, lepša, bogatejša po vsebini.

Tudi *Ameriška Domovina* naj bi naredila tak **novoletni sklep**, da bo dobra do naročnikov in bralcev: da bo poslušala njih nasvete, da bo poskusila čutiti njih potrebe, da bo vsebinsko bolj in bolj bogata, da bo idejno vodila krščansko-demokratsko slovenstvo, da bo glasna zahteva in pritožba tistih, ki jim je molk zaprl usta.

Naj Bog blagoslovi vsa dobra prizadevanja v novem letu!

Por.

»PLANICA« JE IMELA SVOJ VEČER

V soboto, 10. decembra, letos je klub »Planica« pokazal, kaj zmore v družabnem oziru. Da so člani tega kluba dobri lovci, je že znana stvar. Da imajo nedaleč od Bancrofta v tistih gozdovih velik kos zemlje za svoja lovišča, je bilo tudi že povedano. Da je v tistem hribu zrastle lepa koča, bolje dom, še bolje skoraj hotel, ki služi članom in klubu, je bilo tudi že zapisano. Na svojem večeru 10. decembra pa so v Slovenskem domu na Pape Ave. pokazali, da njihov vpliv presega malo skupino lovcev, da so tudi v družabnem oziru vplivni, da imajo mnogo prijateljev (vsi niti niso mogli dobiti vstopnic za banket!). Pa jih je bilo vendar kakih 300. Kar je glavno, vsi so bili veseli in vse je bilo prijateljsko razpoloženo. Lačni so bili nasičeni iz ku-

hinje gospe Hacetove (med temi dobrotami je bil tudi lovski plen), žejni so v baru dobili potrebnih tekočin, za poskočene je bil prostor zelo skopo odmerjen, a je vendar igrajoča skupina »Alpincev« vse zadovoljila.

Večer sta spretno vodila in skrbela, da je bil vsak in da je bilo vse na pravem mestu, predsednik kluba »Planica« g. Frank Jager in klubova duša g. Frank Brence. Onadva sta tudi razdelila lovske trofeje. Prejeli so jih gg. Janez Adamič st., Rak za Avseneka, Franc Jager, Stane Marguč in Joe Jager ter gospodična Marta Adamič. Nisem si pa zapomnil, kaj je kdo ustrelil. Samo to vem, da je padel mus in da je dala življenje srna. Trofeje so bile torej nagrada za dobro merjenje, bodisi na bežečo divjačino

ali pa na neživo tarčo.

Večer je bil krona klubovega dela med letom; je bil hvaležen poklon vsem, ki so se za Planico trudili, nanjo mislili in zanjo žrtvovali. Bil je tudi izraz vpliva, ki ga ta klub premore med Slovenci, kjer prijateljstva in povezovanja ni nikdar preveč. Na večeru smo videli izredno veliko rojakov, ki so prišli izven Toronta. Samo družina Šajnovič jih je pripeljala čez 30 iz področja Barrie-Orillia. Tako klub opravlja tudi pozitivno narodnostno povezavo. Seveda pa je bil večer tudi finančni uspeh, kar bo »Planici« zelo prav prišlo, da bo še izboljšal in opremil svoje gorsko domovanje.

Z najboljšimi željami za nove uspehe v novem letu, ki prihaja!

P.

Po *Vestniku*, glasilu Slovencev iz Melbourne, Avstralija, objavljamo:

POMANJKLJIVA STATISTIKA

Federalno ministerstvo za Imigracijo in Etnične zadeve je priobčilo publikacijo podatkov o naseljencih iz Jugoslavije. Pripravili so jih po informacijah, ki jih je zbral Avstralski urad za Statistiko po ljudskem štetju leta 1981.

Podatki kažejo, kje so Jugoslovani v glavnem naseljeni, koliko časa so že v Avstraliji, starostno razmerje, če govorijo doma poleg angleščine še kak drug jezik, kakšne veroizpovedi so, kakšne poklice imajo itd.

Kljub temu, da so podatki razvidno predloženi v raznih tabelah in odstotkih, je obžalovanja vredno, da nikjer ni pokazano kakšen je odnos novonaseljencev z ozirom na pripadnost etnični grupi, kateri je njihov materinski jezik ali iz katere od jugoslovanskih republik so se izselili. Skratka, koliko od teh naseljencev je Slovencev, Hrvatov, Srbov, Makedoncev itd.

V naslednjem je resumé objavljenih podatkov, ki so sicer že par let stari, vendar v meri odstotkov še vedno precej veljavni:

V Avstraliji je bilo v juniju 1981 naseljenih 149.335 prebivalcev rojenih v Jugoslaviji. Odnos med moškimi in ženskami je bil 55:45.

Naseljeni so v veliki večini v 12 velikih mestih in sicer 89%; v Melbourne 34%, v Sydneyu 29%.

Pod 5 let starosti jih je 6%, nad 55 let pa 14%. Največ jih je izmed 10-14 let starosti (41%), med 15-21 let pa 19%.

Od onih, ki bivajo v Avstraliji preko 3 leta, jih je 73% prevzelo avstralsko državljanstvo. Večina teh (61%) prebiva v Avstraliji 10-21 let.

Poleg angleškega jezika govorijo doma druge jezike 84%. Angleščino ne obvlada 23% teh, ki so stari nad 15 let.

86% je kristjanov, a 2,7% muslimanov.

Od oseb, starih nad 15 let, jih je 3% še v šoli, a 18% jih ima obrtniške kvalifikacije. Nekvalificiranih 71,8%. Visokošolsko izobrazbo pa ima 1,8%.

Zaposlenih je 69%. Odstotek poročenih žena, ki so zaposlene, je 57. Od vseh uslužbenih je 64% zaposlenih kot obrtniški rokodelci in tovarniški delavci. V tej kategoriji je 48% vseh žensk in 73% vseh moških.

Največje število (29,4%) jih zasluži 8.000—12.000 dolarjev na leto. 29,4% ima 12.000—18.000 dolarjev dohodkov. Preko 26.000 dolarjev pa jih zasluži samo 0,65%.

(dalje na str. 6)

Kanadski rojaki!
Poročajte o društvenih in osebnih novicah v Ameriški Domovini!

Season's Greetings

Meilleurs Voeux

Boas Festas

Buone Feste

Καλές Γιορτές

恭祝聖誕

並賀新禧

Animik Agawin

Honourable Susan Fish, Minister
Ontario Ministry of Citizenship and Culture
L'Honorable Susan Fish, Ministre
des Affaires civiques et culturelles de l'Ontario

Dom »Planica« nedaleč od Bancrofta, Ont.

V gozdu nedaleč od Bancrofta, Ontario, so člani kluba »Planica« postavili krasen dom. Klub lastuje tudi precej zemlje, ki ga uporablja za svoja lovišča. Na 6. str. današnje A.D. boste našli drugo sliko, na kateri boste morda prepoznali nekaj članov tega zelo aktivnega kluba.

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškovem mnenju koristne za našo skupnost.

JANUAR

8. — Misijonska Znamkarska Akcija ima božični sestanek združen z blagoslovom, ob 2. uri pri Mariji Vnebovzeti.

15. — Banket in ples ob 30. obletnici slovenske radijske oddaje »Pesmi in melodije iz lepe Slovenije« priredijo Fantje na vasi, Kres, Korotan in Lilijska. Pričetek ob 2. pop. v SND na St. Clair Ave. Za ples igrajo ansambli Veseli Slovenci, Alpski sekstet in Jasmin.

21. — Slovenska pristava priredi »Pristavsko noč« v SND na St. Clair Ave.

22. — Fara Marije Vnebovzete priredi srnjakovo kosilo v prid Slovenskega doma za ostarele. Kosilo bo v SDD na Recher Ave. v Euclidu.

29. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti postreže s kosilom od 11.30 do 1. pop. v šolski dvorani.

FEBRUAR

18. — St. Clair Hunting and Rifle Club priredi Lovsko večerjo s plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Igra Alpski sekstet.

25. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi maškera-do.

26. — Slovenska šola pri Sv. Vidu bo postregla s kosilom v farni dvorani od 11.30 do 1.30 popoldne.

MAREC

24. — Slovensko-ameriški Primorski klub priredi večerjo s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

APRIL

1. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi kosilo v avditoriju pri Sv. Vidu.

7. — Pevski zbor Jadran priredi pomladanski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

28. — Tabor DSPB Cleveland priredi svoj pomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

MAJ

12. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

13. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti poda Materinsko proslavo v šolski dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

20. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Materinsko proslavo.

28. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Spominski dan proslavo.

JUNIJ

3. — Otvoritev Slovenske pristave.

16. in 17. — Tabor DSPB Cleveland poda spominsko proslavo za vse pobite slovenske domobrance, četnike in vse žrtve komunistične revolucije, na Orlovem vrhu Slovenske pristave.

24. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

24. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi prvi piknik v Triglavskem parku.

JULIJ

8. — Misijonska Znamkarska Akcija ima piknik na Slovenski pristavi.

22. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi misijonski piknik v Triglavskem parku.

29. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

19. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi drugi piknik v Triglavskem parku.

SEPTEMBER

15. — Slovenska folklorna skupina Kres priredi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

16. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

23. — Slovenska folklorna skupina Kres ponovi program slovenskih narodnih in umetnih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

30. — S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

6. — Fantje na vasi priredijo 7. letni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek ob 7. uri. Za ples igra Alpski sekstet.

20. — Tabor DSPB Cleveland prireja svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Za zabavo in ples igra orkester Veseli Slovenci.

21. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

3. — Štajerski klub priredi veselo Martinovanje v dvorani sv. Vida. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — Belokranjski klub priredi martinovanje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

10. — Pevski zbor Jadran priredi svoj jesenski koncert v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Kanadska Domovina

Plen in lovci pri »Planici«

Iz slovenskega Toronta

(Nadaljevanje s 5. str.)

FILOZOF—JEZUIT—MISIJONAR piše

Iz dežele vzhajajočega sonca 21. novembra 1983

Dragi krožkarji!

Iskren Boglonaj za dragoceni misijonski božični dar v obliki čeka za 100 dolarjev, ki sem jih bil pravkar prejel in čigar prejem in vrednost Vam hočem v tem pismu globoko hvaležno izpričati.

Kako hitro je minilo to leto, vendar ga ne maram odsloviti, preden Vam povem, da so vaše molitve in vaše delo in vaše žrtve v obliki misijonskega delovanja čisto gotovo doprinesla k širjenju božjega Kraljestva tudi na Japonskem. Za kar vam bodi naš Božji Misijonar večer plačnik — s tistim nebeškim čekom, ki celo večnost prinaša obresti.

Veseli me, da vas je božja milost usposobila za tako aktivne sodelavce misijonske resničnosti. Na cel svet imate obrnjene oči in celemu svetu

želite posredovati Kristusa — ali moremo misliti podvzetje, ki bi bilo bolj krščansko — katoliško, bolj zapleteno v svete božje namene? Vztrajajte, da bo vaše delo lahko obilo obrodilo!

Tudi za prihodnje leto se lepo priporočam v molitev skupno z našimi otoki. Kljub slovesu, ki ga uživa Japonska s svojimi dosežki, smo še zmeraj pogani; ne z lastno močjo in brihtnostjo, ampak po milosti božji lahko spoznamo in vzljubimo resničnega Boga Stvarnika-Odrešenika-Posvečevalca. Brez tega spoznanja in ljubezni naše življenje nima pravega smisla.

Vsakemu izmed vas in vsem vašim dragim naj Učlovečeni Božji Sin nakloni resnično srečne blagoslovljene božične in novoletne praznike!

Vaš vdani Vladimir Kos

Mamut v pasjih zobeh

Psi, ki so jih hranili delavci na enem od velikih sibirskih gradbišč, so bili s ponujenim mesom kar zadovoljni, delavcem pa se tudi ni zdelo mesa nič škoda. Da so bili udeležni pri svojevrstnem škandalu, se je razkrilo šele kasneje. Delavci so namreč pse hranili z mesom mamuta, ki so ga našli zamrznjenega in tako skozi tisočletja ohranjenega.

Zamrznjeni mamuti so svoj čas predstavljali nekaj, v kar znanstveniki niso mogli verjeti. Znanost namreč uči, da so te velike živali nazadnje lomaštile po Aziji in Evropi v pleistocenu, se pravi pred milijon leti. Okostja pričajo, da so bile doma tudi na ozemlju današnje Slovenije in Jugoslavije. Nato pa so izumrle. Samo zagrete znanstvene glave so upale, da so se žive črede mamutov morda ohranile v širjavih Sibirije.

No, v začetku 20. stoletja so iz Sibirije prihajali drugačni glasovi. Raziskovalci in popotniki so pripovedovali, da so

uživali zamrznjeno meso mamutov. Četudi so bile morda govorice neresnične, pa je zgodovinsko dokazano dejstvo, da je v Rusiji pred več kot stoletjem cvetela trgovina z mamutovimi okli. Zgodovinarji govore o oklih 48.000 mamutov, ki so jih izvozili.

Najnovejši primer kaže, da vseh zamrznjenih ali drugačnih ostankov mamutov pogoltnost še ni odkrila in uničila, da pa je neumnost in neukost prav tako nevarna. Sovjetska in tudi svetovna znanost je ob lepo priložnost. Nazadnje so znanstveniki iz Sibirije dobili celega zamrznjenega mamuta leta 1977. Šlo je za mladiča.

Morda je še najbolj razočaran nad početjem delavcev Nikolaj Vereščagin iz zoološkega inštituta sovjetske akademije znanosti. Možno se namreč ukvarja z zamislijo, da bi iz zamrznjenih celic mamuta z genskim inženirstvom oživil to davno izumrlo živalsko vrsto.

Gobavost postaja zanimiva za raziskovalce

Od davnine do današnjih dni zbuja misel na gobavost v človeku najmračnejše podobe pogubljenih ljudi, ki jih strašna bolezen odtrga od človeške družbe in jih požene med izmečke. V znanstvenem svetu pa se bolezen poleg tega drži še trdovratna tenčica skrivnosti. Tako raziskovalcem nikakor ne uspe, da bi povzročitelja bolezni lahko gojili v laboratorijskih razmerah v kulturah, pa tudi način prenosa in narava dolgotrajne prikritosti bolezni ostajata nepozabna.

Nihče ne more razložiti nenavadnega pojava izginotja gobavosti iz evropskih dežel in vznika bolezni v razvijajočih se deželah. Domnevajo sicer, da se gobavost ponovno javlja zaradi odpornosti povzročiteljev na zdravila, vendar pa odsotnost bolezni v Evropi in ZDA s tem ni pojasnjena.

Znanstveniki so se začeli bolj zanimati za gobavost predvsem zato, ker raziskovanje te bolezni ponuja izjemne možnosti za odkrivanje samozaščitnih mehanizmov v človeku. Bolezen je po svojih pojavnih oblikah tako razvejena in tako zapletena, da ponuja bogato polje za raziskave, še posebno za imunologe, ki odkrivajo v posameznih stadijih zelo različne načine delovanja samozaščitnih mehanizmov. Ta pestrost naj bi raziskovalce popeljala do najbolj temeljnih procesov, v katerih se telo ali obrani ali podleže bolezni.

Suženstvo ima hripav glas in ne more govoriti glasno.

G. B. Shaw

Na katerikoli stopnji je človek, uživa srečo sebi primereno.

S. Grun

Če nisi sam s seboj v vojni, če sam s seboj živiš v ljubezni in zaupanju, tedaj zmoreš vse.

H. Hesse

Vse je postranska stvar in brez vrednosti, če ni ljubezni v srcu.

I. Cankar

Ko luči ugašajo širom po Jugoslaviji

(Londonski dnevnik *Daily Telegraph*, ki navadno podpira britansko konservativno stranko in vlado, je v svoji številki od 13. oktobra t.l. pod gornjim naslovom objavil obširen članek znane britanske ekonomistke in časnikarke Nore Beloff. Prevod te zanimive analize razmer v SFRJ je objavila *Svobodna Slovenija* v svoji številki za 27. oktobra 1983.)

Med sedaj že običajno deturbo prekinitev električnega toka, ki je vsake tri dni naložena Zagrebu, sem prižgala svečo, s katero sem si razsvetljevala pot v stanovanje v drugem nadstropju. Slaba tolažba je bila zavest, da mora biti mnogim ljudem, ki živijo v mnogonadstropnih blokih brez dvigal, še mnogo težje.

V Beogradu so nekaj dni pred tem še vedno debatirali o tem, kaj bi bilo boljše: osemurna prekinitev električnega toka ali manj pogosta šestnajsturna prekinitev. Edine tovarne, ki bi bile izvzete, bi bile tiste, ki bi mogle elektriko plačevati v trdi valuti.

Hrvati so bili karakteristično ogorčeni, ker je energetska kriza njih zadela prej kot Srbe. Hrvatoma se ni treba razburjati: Beograd se trese v zaskrbljenosti zaradi temne, mrzle zime.

Svečo sem prižgala zaradi pomanjkanja električnih svetilk — uporabiti sem morala svečo, ker so malone vse baterije izginile s trga. Proizvodniki mnogih nujnih potrebščin hranijo svoje zaloge do časa, ko jim bo dovoljeno, da dvignejo cene. Ker so se njihovi stroški dvignili zaradi 45 odstotne inflacije, jih zaradi tega ne moremo obsojati.

S polomom rednih dobav (prav zdaj je zmanjkalo sladkorja), prekinitvami električnega toka, racioniranjem bencina in splošnim propadanjem stavb in cest dobivajo jugoslovanska mesta videz, kakršnega so imela med vojno — čeprav »nam celo med vojno niso prekinjali električnega toka,« kakor se je nekdo strupeno izrazil.

Dvojni fiasko

V takšnih okoliščinah je »reševalna operacija« komaj pravi izraz za označitev kreditov v znesku 5 milijard dolarjev, ki so jih dali na voljo Mednarodni denarni sklad, 15 držav (prijateljic Jugoslavije, kakor se je izrazil Washington), Svetovna banka, Banka za mednarodne poravnave in

kakšnih 600 komercialnih bank.

Izid je bil dvojni fiasko. Operacija je bila mišljena kot enkratna, ki naj bi Jugoslavijo napravila solventno v drugi polovici letošnjega leta. Namesto tega se beograjski funkcionarji že diskretno pogajajo za nadaljnjih več milijard dolarjev, ki bodo potrebne za vsako od prihodnjih nekaj let.

Medtem so — da bi ohranili zaupanje — pospeševali izvoz kamorkoli je bilo mogoče in za vsako ceno. Jugoslavlani so celo izvažali bencin in žito in oboje bodo pozneje morali kupovati v tujini za domači trg po višji ceni.

»Reševalna operacija« naj bi tudi obnovila jugoslovansko gospodarstvo in ustvarila pogoje za novo in stalno gospodarsko rast, ki naj bi bila po sodbi Mednarodnega denarnega sklada avtomatična posledica finančne discipline.

Mednarodni denarni sklad je v sodelovanju z jugoslovansko zvezno vlado bankam naložil strogo omejevanje kreditov, drastično in nadaljujočo se razvrednotenje dinarja in zelo zvišane obresti za posojila, ki jih pa jugoslovanska podjetja, ki denarja nimajo, ne bodo zmogla.

Podjetja so odgovorila s tem, da ne plačujejo računov, ki si jih medsebojno pošiljajo, in notranji dolg je zdaj tako velikanski, da bodo veliki deli jugoslovanske industrije morali ustaviti obratovanje, če v nekaj tednih ne bo restrukturiran.

Odkar je jugoslovansko gospodarstvo zaužilo zdravila, ki jih je predpisal Mednarodni denarni sklad, se je naraščanje jugoslovanske inflacije podvojilo in nihče ne vidi konca te krivulje navzgor.

Na pobudo jugoslovanskih upnikov na zahodu je jugoslovanska zvezna banka prevzela odgovornost za plačilo tujih dolgov in tudi za nakazovanje tujih deviz potrebnih za uvoz.

»Komisarji« iz Beograda, kakor jih Zagreb imenuje, sedijo v vsaki banki, vendar očitno ne znajo ločiti med dobrimi in gospodarskimi posli. Več dobroobetajočih podjetij, ki si ne morejo privoščiti nujno potrebnega uvoza, je prekinilo proizvodnjo in nekatera od njih zdaj ne morejo svojim uslužbencem izplačati mesečnih plač. Celo naročila za izvoz ne morejo biti izvedena.

Za važna in velika podjetja, kakršna je na primer petroke-mično podjetje INA, o katerem zdaj poročajo, da izgubi

vsak dan en milijon dolarjev, je treba na vsak način najti potreben denar. (Umor prejšnjega tržnega direktorja INE, zatem ko je ta pobegnil v München, na splošno pripisujejo jugoslovanski tajni policiji.) Direktor je ljudem — in tudi meni — pripovedoval o načinih, kako prestrašeni in korumpirani politiki neprestano preobračajo pametne sklepe, ki so jih sprejeli voditelji podjetij.

Kot že tolikokrat prej, jugoslovanski funkcionarji zahodnim finančnikom dajejo zagotovila, da je zdaj konec političnega vmešavanja in šušmarjenja, in da bodo odslej gospodarski sklepi sprejeti v skladu s tržnimi pogoji.

To je bila tema, o kateri je razpravljala stabilizacijska komisija pod vodstvom Sergeja Kraigherja, katere priporočila sta odobrila partija in jugoslovanska vlada. Mednarodni denarni sklad je ta priporočila navdušeno sprejel, toda bolj razumni Jugoslavlani so jih sprejeli s sardonično skepso. Ti Jugoslavlani ne vidijo razloga, zakaj naj bi se stvari spremenile, dokler odločajo isti ljudje na vseh ravneh državne uprave.

Kraigher sam je v pogovoru z dopisnikom lista *Danas* dejal, da bi učinkovit tržni sistem političnim gospodarjem vzel njihovo bazo moči. Kraigher je o propadu, ki loči upravljano gospodarstvo od tržnega gospodarstva, dejal, da je »Rubikon, ki ga politični gospodarji nočejo prekoračiti«.

Podobno je priznal nedavno tega stari Titov sodelavec Aleksander Grličkov, da je nekoč sicer mislil, da je Jugoslaviji potrebna gospodarska reforma, da pa zdaj uvideva, da je prva potrebna politična sprememba, ki bi prinesla »novo osebo od vrha do tal«. Da bi to dosegli, bomo »morda uvedli večje število volilnih kandidatov in tajno glasovanje...« Zares, morda.

Ali lahko pomagata?—

Tiskarna Ameriška Domovina potrebuje čiste, bombažaste cunje. Uporabljamo jih za čiščenje novega tiskarskega stroja. Lahko jih prinesete v našo tiskarno na 6117 St. Clair Ave. Hvala lepa!

Swiss Haus
FAMILY STYLE RESTAURANT
at Nordic Village
7480 Warner Road, Route 307
Madison, Ohio 44057
GENEVA

Zdaj, ko vodilni ljudje dejansko postavljajo v dvom ureditev ene same stranke, je kaj lahko razumeti zanimanje, ki ga je zbudila nova knjiga »Strankarski pluralizem ali monizem«, ki obravnava vprašanje, o katerem je doslej bila prepovedana vsaka diskusija.

Mlada avtorja te knjige Kosta Cavošky in Vojislav Kostunica z očitnim obžalovanjem pripovedujeta zgodbo o tem, kako je Tito likvidiral vse nekomunistične skupine, ki so mu pomagale priti na oblast. Drobnoknjižico je založila neka zasebna tiskarna sredi vročega avgusta, in ljudje sodijo, da se je izmuznila cenzuri, ker so merodajni oblastniki bili na počitnicah.

Čeprav je knjižica izšla samo v tisoč izvodih, o njej obširno diskutira množični tisk in je njena vsebina zato znana sto tisočem Jugoslovonom.

Prejšnji teden je beograjski javni tožilec napako popravil s tem, da je prepovedal neko drugo oporečniško knjigo. Toda utišitev kritike komaj lahko prikrije naraščajoč izziv sistemu samemu — »izziv, ki je najresnejši po prelomu s kominformom leta 1948«, kakor mi je dejal neki višji jugoslovanski funkcionar.

»Krhka država«

In, kakor leta 1948, bodo zahodne države pod vodstvom Američanov, verjetno spet rešile jugoslovansko vodstvo brez ozira na njeno politično in gospodarsko preteklost. Zdaj se zares pojavlja zaskrbljenost, da bi sicer ta »zelo krhka država«, kakor se je izrazil neki ameriški diplomat, v kateri so gospodarske težave gotovo zaostrele napetosti med jugoslovanskimi narodi, mogla razpast — in tako Sovjetom odpreti pot za prodiranje od Donave na Jadran.

Ali obstaja kakšna druga alternativa kot komunizem sovjetskega sloga? Prof. Dušan Bilandžić, bivši član hrvaškega centralnega komiteja, piše v najnovejši številki množičnega tednika *Start*, potrjuje, da so v Jugoslaviji res ljudje, ki mislijo, da alternativa obstaja. Ti ljudje — od katerih se sam previdno distancira, »imajo vizijo o demokratski Jugoslaviji številka 3 — po prvi monarhistični in drugi komunistični Jugoslaviji.«

Kakor v vseh ureditvah ene same stranke sprememba ni verjetna brez razcepov znotraj

aparata, ki zdaj vodi državo. Toda sodeč po javnih in zasebnih diskusijah se zdaj pojavljajo ostre razlike med voditelji samimi o tem, kako preprečiti gospodarsko nesrečo.

Zdaj ne kaže več, da bi bilo nemogoče, da bi nekateri od tistih, ki zagovarjajo bolj liberalno politiko, mogli — z malo spodbude od drugod — jugoslovanskemu ljudstvu priznati tisto, kar je po našem mnenju temeljna pravica človeka: izvolitev oblastnikov po lastni izbiri — enako dragoceno svobodo, da »lopove poženemo z oblasti!«

Srečen, kdor mlad je bil v mladosti.

A. S. PUŠKIN

Grenka je pot do učenosti.

I. CANKAR

Kdor ljubi nevarnost, v njej pogine.

Sirahova knjiga

Laž je tako sladka, da si režejo iz nje celi narodi vsakdanji kruh.

I. CANKAR

Izobraženi se od neizobraženih ločijo kakor živi od mrtvih.

ARISTOTEL

Kar doseže železo v vojni, zmore v miru zgovornost.

DEMETRIJ

Oglašujte v Ameriški Domovini! S tem boste pomagali sebi in tudi našemu listu!

MALI OGLASI

Apartment for Rent
Lake Shore & E. 185 St. 1 & 2 bdrm. No pets. Adults only. Looking for custodian for apt. Call 398-9579. (96-)

FOR RENT
3 bdrms. Full basement. 1 1/2 baths. 1 1/2 garage. Completely furnished. Euclid location. No pets. \$450 a month. 531-2434. (95-1)

T. K. General Contractors
We do all carpentry, painting, wall covering, electrical, plumbing, carpeting, new kitchens and bathrooms. Fully insured bonded.
TONY KRISTAVNIK, Owner
831-6430 (X)

FUNERAL HOME

Dostojanstvena postrežba po zmerni ceni
Jedilne in družabne sobe na razpolago
28890 Chardon Rd., Willoughby Hills
(1 Block East of Bishop Rd.)
585-5100
Susan Zak Cosic - Funeral Director

Grdina Pogrebna Zavoda

531-6300 17010 Lake Shore Blvd.
431-2088 1053 E. 62nd St.

Grdina Trgovina S Pohištvom

531-1235 15301 Waterloo Rd.

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

Za vsakega sina v družini mora plavati krap; za najstarejšega v dolžini približno treh čevljev; krajši so za mlajše brate.

Okamura, ki je sam pripel na bambusov drog dolgo »ribo« za svojega Franca Ksaverija, mi je razložil izvor in pomen običaja. Krap simbolizira moč in hitrost, neustrašnost proti oviram v življenju, pluje proti deroči vodi in preskakuje slapove. Običaj torej služi kot zgled mladiču: moč, vztrajnost in sposobnost, da premeta ovire življenja.

Še bolj značilen je *Šiči-gosan* (sedem pet ena) praznik za mladež 15. novembra. Starši odvedejo nališpane triletne, petletne, dečke in sedemletne deklice v bližnje svetišče, jih predstavijo menihom, ki jih blagoslovijo za zdravo rast in razvoj. To je slikovita svečanost že zaradi bleska oblačil in cvetja.

Obhajanje praznikov je pri Japoncih važno, od vsakdanjega življenja nedeljiv običaj. Tujemu potniku po deželi se zdi, da skoro ni dneva brez posebnega verskega ali vražarskega praznika, če ne za ves narod pa za pokrajino ali kraj. In ko odpotuje v svet, Japonci ne opusti svojih običajev. V rezidenčnem delu Washingtona, kjer živijo družine japonskih diplomatov, na praznik dečkov vihrajo nad hišami svileni »krapi« in vходи so okrašeni s stebli bambusa.

Več let sem dajal v najem hišo v washingtonski četrti Chevy Chase japonskemu polkovniku Takahašiju, sedanjemu vrhovnemu generalu letalstva, s katerim si še dopisujem. Ko sem mu jo oddal v najem, je družina štela tri majhne deklice. Povabil nas je na slavljenje njihovega praznika. Kjer je kamin, je postavil oltar in ga obložil s kipci za otroke tako, kot sem videl v Tokiu. Takahašijeva družina je prebivala v moji hiši precej let. Ko mu je umrla žena, je poslal po njeno sestro in vzel njo. Rodili so se jima trije sinovi in na praznik za dečke so nad mojo hišo plapolale tri od vetra napihnjene »ribe«.

* * *

Japonsko klasično gledališče z igrami in plesi pospešuje splošne praznike s tradicionalnimi zgodovinskimi in verskimi igrami. Zahodnemu človeku je zelo težko razumeti snov in smisel takih predstav. Kar koli se uprizarja, tragedija, komedija ali opera, je obredno premišljeno, pretirano in načrtno tuje od resničnega življenja.

Gledališč za igre in balete je več vrst, starih tisoč let ali več stoletij. So predstave in plesi, ki so bili izvirno samo za cesarski dvor ali izključno za bojevnike (*samuraj*). Te se še uprizarjajo poleg drugih klasičnih, ki so bile spočetka samo za navadne zemljane. Bil sem le pri dveh predstavah iger, ki se imenujejo *kabuki*, na odru velikanskega narodnega gledališča istega imena. Ti sta bili najmodernejši, stari le tristo let.

Igre *kabuki* so v prvi vrsti za oči, nekakšen *Augenfutter* (hrana za oči) bi rekel Nemec. V vsem se vidi pretiravanje, v govorici, gibanju in kostumih. Ženske vloge igrajo moški. Obrazi so pobarvani ali zakriti z maskami, ki izražajo značaj vloge, tako da z njih odseva hudobija, nedolžnost in dobrota, jeza in žalost.

Vodilni igralci, ki predstavljajo poštene osebe, imajo nečloveško pobeljene obraze, zločinci rdeče ali plavkaste po potrebi karakterja. Obrvi, oči, usta in obrazne poteze naglašajo značaj. Da se pokaže izredna moč in vrlina, morajo biti zarisane na obrazu močne črne poteze.

Uporabljajo se rdeče, plave, zelene in črne črte, vse kot po tradiciji predpisujejo vloge igralcev, tako da gledalci na prvi pogled vedo, kdo je zločinec in kdo žrtev. Rdeča barva po vsem obrazu izdaja ošabneža ali hudobneža, modrobela z močnimi plavimi potezami pa tepca. Če je obraz povsem črn, predstavlja zlikovca z visokim uradnim činom.

Kostumi so veličastni, ne vedno po modi dobe, katero igra predstavlja; razni deli oblačila poudarjajo osebnost igralca. Na razne načine spleteni lasje v kiti na vrhu prav tako razodevajo stopnjo in čast. Če igralec pogleda križem, pomeni, da je jezen; če se začne telesno zvijati, tuguje; ko stegne roke in širi prste, pokaže globoka čustva.

Kostumi in maske so le del pretiravanja iger *kabuki*. Način gibanja na odru, z rokami in nogami, vse gre po predpisu, vsak korak je naštudiran. Igralec ne stopa naravno, temveč kot avtomat, čigar vsaka kretnja je naučena.

Opazovanje poedinih igralcev postane dolgočasno. Zahodnjaku se zdi vse preveč groteskno in brezumno pretirano. Lepota pa je v blesku celote in mogoče v spoštovanju starodavnih tradicij.

**Rojakil Oglašujte
v Ameriški Domovini!**

Prijatelj Okamura

Oče bankir ga je poslal v Ameriko študirat politično ekonomijo, da doseže doktorat ter se s spoznavanjem finančnega središča Wall Street nauči ameriške prakse. Ne vem, če se je po očetovi razsodbi česa naučil ali ne, kajti diplome po treh letih šolanja ni dobil.

Imel je dve zapreki: angleškega jezika ni mogel zadostno obvladati, da bi mu koristila predavanja, katera je brezbržno obiskoval, in bil je veseljak ter ni imel časa za knjige, katere je čital z muko. V svojih predmetih je imel dobro podlago iz šolanja na tokijski univerzi. To je bilo vidno iz razgovorov z njim, a v angleščini je bil tako neroden, da ga je bilo težko razumeti, še težje pa mu kaj pojasniti.

V dijaškem Mednarodnem domu, kjer sva se seznanila, ni imel znancev. Drugih Japoncev ni bilo, z arabskimi in južnoameriškimi dijaki se pa ni maral družiti.

Že po prvem sestanku v »kafeteriji« se me je nekako oprijel, spočetka očitno zaradi vaje v govorici. Dejal je, da mora prakticirati in da med drugimi mednarodnimi dijaki nima ugodne prilike, ker se vsi jezika šele učijo.

Tako sva se navadno našla pri mizi. Če sem že jedel, se mi je pridružil; če me še ni bilo v jedilnici, me je počakal. Vedno me je pozdravil skoro pretirano navdušeno, imel kakšno novo naučeno opazko, da pokaže, kaj se je naučil. Drugi dijaki, katerim sem ga predstavil, so mi pritrdili, da je njegov smeh nalezljiv.

Njegova družina mi je bila v razvedrilo od študij in tedi-

Tisočletni nož za kirurge

Najostrejši skalpeli iz vulkanske kamenine

Kirurgi bodo kmalu uporabljali instrument za najdelikatnejše operativne posege, katerega poreklo sega vse tja do kamene dobe. Antropolog Payson Sheets z univerze Colorado skupaj z nekim očesnim kirurgom preskuša uporabnost posodobljenega skalpela, narejenega iz obsidiana, torej iz snovi, iz katere so izdelovali svoja rezila starodavni Maji v današnji Latinski Ameriki, poznali pa so jo tudi v Evropi.

Rob odlomljene vulkanske kamenine je najostrejša naravna stvar na svetu. Kot je uspelo dokazati Sheetsu, pa se da vulkansko steklo lomiti v najostrejša komercialna rezila, kar jih svet pozna. Rezilca iz obsidiana imajo rezilo debelo komaj 0,00000004 milimetra.

Ob izjemni ostrini pa imajo nova kirurška rezila še eno pomembno prednost. V primerjavi z diamantnimi, ki so zelo dragi, bo obsidianov skalpel okoli 50-krat cenejši.

Presenetljivo je nedvomno prav to, da traja razvoj obsidianovega rezila že dobrih 4.000 let.

njega pisanja iger. Zato sem ga često povabil, da skupaj greva na kakšno prireditev. Vedno je vztrajal, da plača on, in temu nisem vedno oporekal, ker je bil bankirjev sin.

Okamuro sem povabil na prvo uprizoritev svoje igre »Plehar« v slovenski dvorani. Vnaprej sem mu podrobno razložil vsebino. Besed igralcev seveda ni razumel, vendar je po poznavanju celote in opazovanju kretanja razložil komične prizore.

Na ves glas se je smejal, kadarkoli so se poslušalci spustili v smeh. Ko je na odru harmonikar zaigral poskočnico, je začel ploskati in dvorana ga je posnemala. Rekel mi je, da bi igro prevedel na japonski jezik, če bi le vedel, kako.

Teden pred odhodom domov me je povabil na posebno za naju pripravljeno večerjo v edini japonski restavraciji v New Yorku. Tedaj sem se seznanil s formalno pojedino *suki-jaki*. V polmračni po japonsko opremljeni sobi z nizko mizo in blazinami v sredi je stala bakrena posoda z žarečim ogljem, poleg nje druga s kot list na tanko narezanim svežim mesom, a v plitki posodi lepo naložena znana in eksotična zelenjava za prikuhe.

Vstopili sta dve *gejši* (dekleti) v svetlo barvnih oblačilih, ena da bi nalivala v majhne čašice mlačno riževo vino, druga da bo pripravila večerjo. Pokleknila je k posodam, dela na žerjavico široko ponev in s paličicama med prsti začela nadevati meso in zelenjavo, ne da se ocvre, temveč le napol skuha.

Praznila sva srebrne čašice, ne veliko večje kot šivalni nprstniki; dekle pa je nalivala iz okrašenega vrča. *Gejša* za hrano je naložila na krožnika vročih zelenih rezancev, do mesa in prikuh v ponvi sva si s paličicama pomagala sama. Okamura mi je pokazal, kako tako orodje držati in z njim zajemati, ko je na krožniku kaj dobrrega.

Pojedina je trajala dolgo, kajti pri Japoncih se je počasi in veliko. Ko je ponev na žerjavici postajala prazna, je de-

kle spet devalo vanjo in čuvalo, da se preveč ne skuha. Kakor Kitajci kuhajo tudi Japonci zelenjavo skoraj brez vode; ne pustijo, da se prekuha in preveč zmehča. Po njihovih receptih ostane hrana tako bolj okusna in tečna.

Na večerjo z Okamuro v New Yorku sem se pogosto spomnil na Japonskem. Po primesih in načinu je bilo vse pristno. Dekle je nalivala in zapela, druga se ji je pridružila z neko milo, a meni tujo melodijo. Kot *gejša* v svoji domovini sta bili pripravljene na daljše razvedrilo, a Okamura je imel vse drugo v mislih.

»Čez teden dni se vrnem domov in se veselim,« je dejal. »Tri leta v Ameriki in v šoli nisem uspel. Oče mi bo očital, da sem zapravil čas. Nič za to...« se je ustavil zamišljen. Po dolgi večerji in obilni *saki* (riževo vino) ga je zapustilo veselje.

»Kaj te je potrla?« sem vprašal, ko me je molče gledal in se mi je zazdelo, da se je obotavljal nekaj reči.

»Ti si tu moj edini prijatelj,« je začel in se še obotavljal, »in tebi povem, da v treh letih v New Yorku nisem še plesal z nobeno belo žensko. To bi rad — moram. Kaj bom drugače povedal prijateljem v Tokiu?«

Tako je govoril in razumel sem ga. Vendar sem odvrnil, da ne znam pomagati v takih primerih. »To je vse odvisno od tebe,« sem rekel. »Druščino si mora poiskati vsak sam.«

Odgovarjal je, da »bele« ženske ne marajo govoriti z Japonci, da je poskusil z dijakinjami v razredu. Nisem mogel verjeti. Domislil sem se plesa, ki je bil isti večer v dvorani učiteljskega kolegija pri Columbia univerzi.

»Pojdiva domov in pripravi se za ples,« sem rekel, da ga navdušim. »Na plesu boš gotovo našel, kar želiš. Tam bo na stotine učiteljic brez para.«

Oporekal je, da se še ni naučil plesati po naše, pristal pa je rad.

(se nadaljuje)

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
4 till 5 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

Zelev Funeral Home

Memorial Chapel

452 E. 152 St.

Phone 481-3118

Addison Road Chapel

6502 St. Clair Avenue

Phone 361-0583

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo